

megérintődni, hogy megindítsak

megérintődni, hogy megindítsak

ne nézelődj tovább
fogd és vedd kézbe
gurítsd el a követ
akard megmozdítani
tégy cselekedj

ha mozdítani akarok
engednem kell hogy megérintsen
bele kell mennem a titkába
bátran
engednem, hogy átalakítson

dacolni a kemény kővel
bízni a hosszú lélegzetvételben
és képesnek lenni még álmodni
és vágyakozni
és szeretni szeretni szeretni

nyitottnak
és sebezhetőnek maradni
könnyűnek és törékenynek
és mégis határozottan
szabadnak

megérintődni, hogy megindítsak
meglágyítani a köveket
könnyezve is
gyöngéd maradni
dühösen is ha kell

de
belülről mozgatni meg a dolgokat

„Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és
éltetőnkben...”

A Szentlélek már itt van, Ő a mi éltetőnk. És Ő az,
aki újra meg újra jön. A kérésünk, a vágyakozásunk
utána olyan, mint egy kapu, amely megnyílik, hogy
jobban láthassuk, érzékelhessük Őt, hogy
nyitottabbá válhassunk az Ő ajándékaira és az Ő
dinamikájára. Ez egy folyamat: Őt nem lehet
megragadni, mert Ő mindig az, aki jön, újra meg
újra. Mint a lélegzetvétel: minden belégzéssel egy
új életlehetőséget kapunk, és ki kell lélegezzünk
ahhoz, hogy újra belélegezhessünk. E nélkül a
földön nem létezhetünk.

„Aki az Atyától és a Fiútól származik.” Ő ennek a
kapcsolatnak a határtalan szeretete, aki után
vágyakozva és figyelve az életet választva, az Ő
dinamikájában tanulunk élni...

Erről a dinamikáról ír Andrea Schwarz

A következő napokban egy pár lélegzetvételig, akár
ebben a ritmusban, anélkül hogy megváltoztatnám a
légzési ritmusomat, merjem a *kilégzésnél* Istenre bízni
mindazt, ami megterhel, ami gátol, ami bezár, ami
megkeményít, és figyeljek arra, ahogy minden egyes
belégzésnél egy új életlehetőséget kapok. Kérhetem:
Jöjj Szentlélek, tölts be erőddel, mutass utat, vezess...
és talán azt is megérezhetem, megsejthetem, hogy
merre szeretne a Lélek engem indítani, megmozdítani,
hol szeretne engem nyitottabbá, bátrabbá,
gyengédebbé, határozottabbá, szabadabbá,
elmozdítani.

Mária sa